

Desuden vil jeg også gerne understrege, som også Venstres ordfører var inde på før, at Det Konservative Folkeparti altså ikke vil medvirke til, at vi gør de videregående uddannelsespladser til en parkeringsplads for folk, vi ikke kan placere andre steder i vores samfund. Det kan godt være, at Enhedslisten synes, at der for enhver pris skal være en videregående uddannelsesplads til alle og enhver, som måtte ønske det. Det mener vi altså ikke i Det Konservative Folkeparti.

Vi mener heller ikke, at frafald på studierne nødvendigvis er noget negativt. De fejlplacerede, de, der måske ikke bestiller så meget, og de studerende, som ikke har forudsætningerne i orden, bør falde fra så hurtigt som overhovedet muligt bl.a. ved hjælp af stopprøver.

Enhedslistens ordfører nævnte i sin ordførertale, at universitetet nu også skulle agere en slags gymnasium, universitetet skulle tilbyde opkvalificering i matematik osv., hvis de studerende ikke havde det med sig fra deres gymnasieuddannelse. I modsætning til Enhedslisten mener vi i Det Konservative Folkeparti ikke, at uddannelsessystemet skal møde de studerende på det niveau, som de befinder sig på. Vi mener tværtimod, at de studerende for overhovedet at få adgang til de videregående uddannelser skal opfylde nogle mindstekrav med hensyn til viden og kunnen. Det er med andre ord de studerende, der skal tilpasse sig universiteternes krav, og ikke universiteterne, der skal tilpasse sig undervisningen efter en række studerendes utilstrækkelige viden og færdigheder.

Her vil jeg gerne understrege, at gymnasierne har et meget stort ansvar for, at de studerendes forudsætninger er i orden. Det mener vi ikke de er i dag, og derfor tror jeg, at det er utrolig vigtigt, at vi i Folketinget beskæftiger os langt mere med at sikre, at de studerende, når de kommer fra gymnasierne, har forudsætningerne i orden til også at kunne klare et studium ved de videregående uddannelser.

Endelig vil jeg gerne takke Enhedslisten for, at vi med denne forespørgsel fik lejlighed til at præcisere, hvad der er nøgleordene i konservativ uddannelsespolitik. Det er kvalitet, god kvalitet. Jeg må derfor også afvise Enhedslistens dagsorden.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jamen det står da lysende klart, at der er stor forskel på Enhedslistens politik og Det Konser-

vative Folkepartis politik på det her område. Det, der er interessant, og det synes jeg måske lidt der mangler en vurdering af fra konservativ side, er: Hvad er egentlig det fornuftige i at forhindre nogle personer i at komme ind på den uddannelse, som de gerne vil? Hvad er det fornuftige i at sige, at en person, som ønsker at studere antropologi, i stedet for skal studere naturvidenskab, fordi vi mangler folk dér? Hvad kommer der ud af det? Hvad kommer der ud af det for den person og for samfundet?

Det er da bedre, men det kan godt være, at Det Konservative Folkeparti mener, at man ikke skal gøre det, men da er det langt bedre, at folk får lov til at vælge. Selvfølgelig kan det føre til, det erkender jeg, at man inden for nogle områder får en større arbejdsløshed, men det har vi jo allerede i dag på forskellige områder, og derfor må der så være mulighed for, at folk bagefter kan videreuddanne sig, efteruddanne sig, hvis det er sådan, at det viser sig, at de kvalifikationer, de har fået, ikke er tilstrækkelige. Men det er aldrig spildt, hvis folk får en uddannelse, hvor de får mulighed for at fordybe sig i noget, de interesserer sig for.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan altså ikke se noget som helst fornuftigt i, at vi lover alle unge mennesker guld og grønne skove, hvis resultatet af det er, at kvaliteten falder på det studium, de gerne vil ind på. Det, der må være vores målsætning, er, at de unge mennesker, som kommer ind på deres drømmestudium – og vi vil da gerne være med til, at så mange som muligt kommer ind på deres drømmestudium – får en uddannelse af en ordentlig kvalitet.

Det nytter ikke noget. Vi kan tale om, at det ville være en paradiserden, hvis vi kunne love alle, at alle kunne komme ind på den uddannelse, de ville. Og hvis alle ville være antropologer, så ville 100.000 komme ind på studiet, på trods af, at det betød, at der slet ikke var undervisere til at undervise dem i det fag. Men sådan er verden ikke skruet sammen, og derfor må jeg understrege, at vi kun ser fornuft i at lade folk komme ind på en uddannelse, hvis vi samtidig sikrer, at kvaliteten er i orden både hos de studerende, der går der, og i den undervisning, de får.